

om, at man vil sætte Arbejder i Gang for at afhjælpe Arbejdsløsheden. Hvad Aarhus Banegaard angaar, maa jeg erkende, at der endnu ikke er kommet noget Lovforslag, det kommer forhaabentlig inden ret længe. Men for øvrigt er det ærede Medlem saa kendt med Forholdene i Aarhus, at han véd, at det vil være umuligt, selv om vi havde et Lovforslag gennemført om Ordningen af Aarhus Banegaardsforhold, i alt Fald i den nærmeste Fremtid at komme i Gang med noget som helst Arbejde der af Hensyn til den store Udstilling. De Arbejder, som skulle foretages for at ekspedere al den Trafik, som der antagelig vil blive i Anledning af Udstillingen, ere fremmede med usædvanlig Hurtighed, det haaber jeg, det ærede Medlem vil indrømme. Men selvfølgelig vil det ogsaa være nødvendigt at indstille Arbejdet den Sommer, hvori den store Trafik, som Udstillingen fremkalder, foregaar, og jeg skulde mene, at det ærede Medlem er enig med mig i, at det ogsaa, set fra Byens og fra Arbejdernes Side, maa siges at være det heldigste, om vi kunde naa til at tage fat paa de mange store Arbejder, som Omordningen af Aarhus Banegaardsforhold medfører, naar de Arbejder, som ere en Følge af Udstillingen, saavel ved Statsbanerne som i øvrigt vedrørende Udstillingen, ere til Ende, saaledes at den Mængde Arbejdere, der ere beskæftigede og ville blive beskæftigede med Udstillingen, direkte eller indirekte, maaske i nogen Grad kunne finde Beskæftigelse ved Ordningen af Forholdene ved Aarhus Banegaard. — Jeg skal i øvrigt ikke komme nærmere ind paa Spørgsmaalet om Fremskyndelsen af Statsarbejder. Der er paa Finanslovsforslaget, saaledes som det foreligger, en hel Række af Arbejder, der netop ere fremskyndede og ere komne med som en Følge af et Ønske ogsaa hos Regeringen om at bidrage sit til, at Arbejderne kunne faa Beskæftigelse. Jeg skal ikke komme ind paa at nævne Enkeltheder. Jeg henviser ærede Medlemmer til at studere saavel Finanslovsforslaget som Tillægsbevillingslovsforslaget og navnlig de til dette stillede Ændringsforslag, der jo kunne ses af den Betænkning, der er afgiven af Folketingets Finansudvalg. Deraf ville de ærede Medlemmer se, at der ikke er saa faa Steder, hvor man har opført Halvdelen eller omtrentlig Halvdelen af en Bevilling paa Tillægsbevillingslovsforslaget og den øvrige Del paa Finanslovsforslaget. Det er et Udtryk for,

at man har ønsket at sætte Arbejdet i Gang straks og derfor har maattet tage en Del paa forventet Tillægsbevilling, medens den øvrige Part blev opført paa Finanslovsforslaget under Folketingets Behandling deraf og altsaa findes der, som det foreligger her.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg i øvrigt takker for den Velvillie, der dels er udtalt med Hensyn til Forslag, der findes paa selve Finansloven, dels ogsaa — navnlig af det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Frijs) — er udtalt med Hensyn til andre Forslag, der enten foreligger eller ville komme til at foreligge for dette Ting i selvstændige Lovforslag.

Finansministeren (Brun): Det ærede 4de Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen) spurgte om, hvilke Forpligtelser det kunde antages, at Bankgarantiloven vilde medføre for Statskassen. Det er et Spørgsmaal, som ganske naturligt flere Gange er rejst i Folketinget, og som det i Virkeligheden er umuligt paa det nuværende Tidspunkt at udtale sig blot nogenlunde bestemt om. I Almindelighed plejer man at sige, at det vil komme til at bevæge sig mellem 4 og 6 Mill. Kr. for Statskassen. Men i den seneste Tid er der Tegn paa, at f. Eks. Detailhandlerbanken vil give et mindre Underskud end beregnet, og derved vil jo Statens Ansvar daale noget. Jeg kan ikke komme det nærmere end at sige, at det vil bevæge sig paa dette Omraade, at Garantien vil blive effektiv i ethvert Tilfælde, men at det er umuligt at sige i hvor høj Grad, men det vil blive mellem 3, 4—6 Mill. Kr. Saa højt som til 6 Mill. Kr. tror jeg neppe, der er Tale om at naa, men lavere end til 3 Mill. Kr. vil det neppe heller naa.

Det samme ærede Medlem spurgte, hvorledes Statens Udgifter skulle afholdes, lyste navnlig efter et Svar fra mig paa et Spørgsmaal, som den ærede Folketingsmand for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) rettede til mig i Folketinget, og som lød omtrent saaledes, hvorledes de Udgifter, som ville medføres af de store Lovforslag, som da laa paa Tingets Bord, var tænkte afholdte. De store Lovforslag, han sigtede til, var naturligvis Forsvarslovsforslagene. Jeg blev ham Svar skyldig, fordi det var mig umuligt at svare paa det Spørgsmaal. Jeg maatte nemlig gaa ud fra, hvad han ogsaa gentagne Gange har udtalt, at han ansaa det for aldeles umuligt, at Regeringen